

Mà Nghe Như Đã

*Nắng vàng trái nhẹ bờ xanh
Ngồi ôm viễn ảnh mong manh đợi chờ
Em ơi cho đến bao giờ?
Anh nghe tiếng gọi bên bờ hoang vu
Để tình tưởng chết ngàn thu
Chợt về êm ái, mặn ru đậm đà
Em đi biệt sấm ga
Con tàu trở lại dáng ngà đâu em
Người xưa đâu, nỗi nhớ thêm!
Em không trở lại để thêm xanh rêu
Anh ôm ngày tháng chưa nhiều
Mà nghe như đã rong rêu muện màng
Còn xanh hay đã úa vàng
Cuộc đời một khoảng nhẹ nhàng ru em
Một mai tình có lay rềm
Ngày xanh tìm lại đừng thêm tạ từ.*

(Phước Lý)